

Sygn. akt II K 592/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Katarzyna Jamrozy - Szponik

Protokolant Iwona Połczyńska

przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy A. M.

po rozpoznaniu dnia 17.11.2014 roku, 11.12.2014 roku, 07.01.2015 roku, 11.03.2015 roku, 14.05.2015 roku i 10.06.2015 roku sprawy

R. K.

syna T. i J. z domu D.

urodzonego (...) w Ż.,

Z. K.

syna B. i K. z domu Ś.,

urodzonego (...) w W.,

W. R.

syna J. i H. z domu S.,

urodzonego (...) w L.,

S. D.

syna Z. i J. z domu R.,

urodzonego (...) w Ś.,

K. S. (1)

syna S. i F. z domu C.,

urodzonego (...) w Ś.,

oskarżonych o to, że:

I. w okresie od maja 2013 r. do 5 października 2013 r. w Ś. w woj (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia bele włókna poliestrowego o symbolu (...) o łącznej wadze 25276 kg powodując łączne straty w wysokości 135 957,24 działając na szkodę (...) sp. Z o.o. w Ś.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk;

ponadto

J. C.

syna R. i H. z domu K.,

urodzonego (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

II. w okresie od maja 2013 r. do 5 października 2013 r. w P. w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nabył od S. D. bele włókna poliestrowego o symbolu (...) o łącznej wadze 25276 kg o wartości 135 957,24 zł za kwotę 60 000zł wiedząc, że pochodzi ono z przestępstwa,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk;

I. oskarżonych R. K., Z. K., W. R., S. D., K. S. (1) uznaje za winnych, tego że w okresie od maja 2013r. do końca czerwca 2013r. w Ś., w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu zabrali w celu przywłaszczenia nieustaloną ilość bel włókna poliestrowego białego o wadze nie mniejszej niż 6 ton i wartości nie mniejszej niż 28.740 zł, a ponadto R. K., W. R., S. D., K. S. (1) kontynuując ten sam z góry powzięty zamiar i działając w krótkich odstępach czasu w dalszym okresie do dnia 5 października 2013r. zabrali w celu przywłaszczenia nieustaloną ilość bel włókna poliestrowego niebieskiego o wadze nie mniejszej niż 2 tony i wartości nie mniejszej niż 8.280 zł oraz nieustaloną ilość bel włókna poliestrowego białego o wadze nie mniejszej niż 4 tony i wartości nie mniejszej niż 19.160 zł działając na szkodę (...) C. Sp. z o.o w Ś., tj. występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 §1 kk wymierza im kary:

- R. K., W. R., K. S. (1) kary po roku pozbawienia wolności,

- S. D. - karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

- Z. K.- karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego J. C. uznaje za winnego tego, że w okresie od maja 2013r. do 5 października 2013r. w P., w woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nabył od S. D. bele włókna poliestrowego niebieskiego i białego o łącznej wadze nie mniejszej niż 12 t i wartości nie mniejszej niż 56.180 zł, wiedząc, iż pochodzą one z kradzieży, tj. występku z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie kar pozbawienia wolności opisanych w pkt I i II wyroku warunkowo zawiesza na okres próby:

-R. K., W. R., K. S. (1), Z. K. i J. C. na okres próby 3 (trzech) lat,

-S. D. na okres próby 5 (pięciu) lat;

IV. na podstawie art. 415 § 3 cpk powództwo cywilne pozostawia bez rozpoznania;

V. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązuje oskarżonych do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) C. Sp. z o.o w Ś.:

- R. K., W. R., K. S. (1), S. D., kwoty po 12.608 (dwanaście tysięcy sześćset osiem) złotych,

- Z. K. kwoty 5.748 (pięć tysięcy siedemset czterdzieści osiem) złotych,

w terminie roku i 6 (sześciu) miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku;

VI. na podstawie art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonemu J. C. karę grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonych Z. K., W. R. od ponoszenia kosztów sądowych w całości;

VIII. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonych J. C., S. D., R. K., K. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym po 1/6 wydatków postępowania i wymierza im opłaty:

-R. K., K. S. (1), w kwocie po 180 (stu osiemdziesiąt) złotych,

-S. D. w kwocie 300 (trzystu) złotych

-J. C. w kwocie 680 (sześciuset osiemdziesięciu) złotych.

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. K., Z. K., W. R., S. D. byli zatrudnieni w (...) C. Sp. z o.o w Ś.. W 2013r. S. D. oraz Z. K. ustalili, iż będą dokonywać kradzieży włókna poliestrowego z zakładu pracy. W tym celu Z. K. zadzwonił do J. C., który prowadził działalność gospodarczą na terenie P., z zapytaniem, czy chciałby nabyć kradzione włókno, na co ten wyraził zgodę. S. D. natomiast udał się do W. R., któremu przedstawił plan kradzieży. W. R. wyraził zainteresowanie i zgodnie z ustaleniami udał się do R. K. – pracownika ochrony, który również wyraził chęć wzięcia udział w przestępczym procederze, deklarując, iż w trakcie kradzieży wyłączy kamery. Następnie S. D. pojechał w okolice sklepu (...), wiedząc, iż na postoju taxówek znajduje K. S. (1). W rozmowie zaproponował mu kurs do P., informując go jednocześnie, iż trzeba podjechać na teren zakładu (...), gdzie zostaną załadowane na jego samochód bele włókna poliestrowego, a także iż transport będzie odbywać się w nocy, przy wyłączonych kamerach. K. S. (1) zgodził się na przewiezienie towaru.

Dowód: - wyjaśnienia W. R. – k. 94-97,

- wyjaśnienia S. D. – k. 108-111,

- wyjaśnienia Z. K. – k. 128-130,

- wyjaśnienia R. K. – k. 74-76,

- wyjaśnienia K. S. (1) – k. 179-180,

W maju 2013 r. K. S. (1) pojechał swoim samochodem marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o dopuszczalnej ładowności 2390 kg w miejsce wskazane przez S. D.. Następnie, kiedy było już ciemno, obaj mężczyźni pojechali pod bramę spółki (...), gdzie S. D. poinformował R. K., iż są na miejscu. K. S. (1) wyłączył światła w pojeździe, a po uzyskaniu informacji, iż R. K. odwrócił kamery tak, iż nie były one skierowane na bramę, wjechał z wyłączonymi światłami na teren zakładu pod magazyn. Tam W. R. wózkiem widłowym wywoził białe bele włókna poliestrowego, łącznie w ilości nie mniejszej niż 3000 kg o wartości nie mniejszej niż 14.370 zł, po czym załadował je do pojazdu K. S. (1). Następnego dnia K. S. (1) pojechał z towarem do P. do J. C.. W miejsce to udał się osobnym samochodem również S. D. wraz z Z. K.. Towar został przekazany J. C., który zapłacił Z. K. kwotę około 10.000 zł, z której Z. K. zatrzymał dla siebie

sumę około 3.000 zł, resztę pieniędzy oddał S. D.. Ten z kolei część z tych pieniędzy zostawił sobie, a resztę podzielił pomiędzy W. R., R. K., K. S. (1).

Dowód: - częściowo wyjaśnienia W. R. – k. 94-97, 199-200,230-

231,277-278,318-319, 457-458,

- częściowo wyjaśnienia S. D. – k. 108-111,121-122, 147-149, 205-206, 225-226, 273-274, 322-323, 462,

- częściowo wyjaśnienia Z. K. – k. 128-130, 144-

146,217-218,235-236,313-314, 457,

- częściowo wyjaśnienia R. K. – k. 74-76, 213-214, 242-

243,456,

- częściowo wyjaśnienia K. S. (1) – k. 179-182, 190-

191, 247-248, 316-317,

- częściowo wyjaśnienia J. C. – k. 464,

- częściowo zeznania P. P. – k. 2-3, 16-17, 539-541,

- częściowo zeznania R. J. – k. 84-85, 170-171,576-577,

- pismo Starostwa Powiatowego w Ś. z dnia 10.06. 2015r. – k.

598,

Następna zdarzenie miało miejsce w czerwcu 2013r. Również i tym razem K. S. (1) po wcześniejszych telefonicznych uzgodnieniach, przyjechał, kiedy było już ciemno pod bramę zakładu, poczekał, aż R. K. odwróci kamery, po czym wjechał swoim pojazdem z wyłączonymi światłami na teren spółki pod magazyn. Na miejscu W. R. załadował na jego pojazd nie mniej niż 3000 kg białego włókna o wartości nie mniejszej niż 14.370 zł. O załadunku telefonicznie został zawiadomiony S. D.. W kradzieży uczestniczył również Z. K., który następnego dnia wraz z J. D. pojechał do P., gdzie K. S. (1) przekazał skradzione włókno poliestrowe J. C., który z kolei zapłacił Z. K. kwotę około 10.000 zł. Z sumy tej część Z. K. zatrzymał dla siebie, reszta została podzielona pomiędzy W. R., R. K., K. S. (1), S. D.. Następnie Z. K. poinformował S. D., iż nie chce brać udziału w kolejnych kradzieżach.

Dowód: - częściowo wyjaśnienia W. R. – k. 94-97, 199- 200,230-

231,277-278,318-319, 457-458,

- częściowo wyjaśnienia S. D. – k. 108-111,121-122, 147-149, 205-206, 225-226, 273-274, 322-323, 462,

- częściowo wyjaśnienia Z. K. – k. 128-130, 144-

146,217-218,235-236,313-314, 457,

- częściowo wyjaśnienia R. K. – k. 74-76, 213-214, 242-

243,456,

- częściowo wyjaśnienia K. S. (1) – k. 179-182, 190-

191, 247-248, 316-317,

- częściowo wyjaśnienia J. C. – k. 464,

- częściowo wyjaśnienia J. C. – k. 464,

- częściowo zeznania P. P. – k. 2-3, 16-17, 539-541,

- pismo Starostwa Powiatowego w Ś. z dnia 10.06. 2015r. – k.

598,

- zestawienie – k. 172-175,

Następnie w lipcu 2013r. K. S. (1), po wcześniejszych telefonicznych uzgodnieniach, ponownie przyjechał nocą pod zakład, poczekał, aż R. K. odwróci kamery, po czym z wyłączonymi światłami wjechał na teren zakładu. Również i tym razem W. R. załadował do pojazdu wózkiem widłowym towar w ilości nie mniejszej niż 2000 kg włókna poliestrowego niebieskiego o wartości nie mniejszej niż 8.280 zł. O powyższym poinformował telefonicznie S. D., który na drugi dzień pojechał do J. C. po odbiór pieniędzy za towar dostarczony przez K. S. (1). J. C. przekazał S. D. kwotę około 11.000, która została podzielona pomiędzy niego, a K. S. (1), R. K. i W. R..

Dowód: - częściowo wyjaśnienia W. R. – k. 94-97, 199-

200,230-

231,277-278,318-319, 457-458,

- częściowo wyjaśnienia S. D. – k. 108-111,121-122, 147-149, 205-206, 225-226, 273-274, 322-323, 462,

- częściowo wyjaśnienia Z. K. – k. 128-130, 144-

146,217-218,235-236,313-314, 457,

- częściowo wyjaśnienia R. K. – k. 74-76, 213-214, 242-

243.456,

- częściowo wyjaśnienia K. S. (1) – k. 179-182, 190-

191, 247-248, 316-317,

- częściowo wyjaśnienia J. C. – k. 464,

- częściowo wyjaśnienia J. C. – k. 464,

- częściowo zeznania P. P. – k. 2-3, 16-17, 539-541,

- pismo Starostwa Powiatowego w Ś. z dnia 10.06. 2015r. – k.

598,

- zestawienie – k. 172-175,

Kolejne zdarzenie miało miejsce w sierpniu 2013r i przebiegało praktycznie w taki sam sposób. K. S. (1) przyjechał nocą pod zakład, poczekał, aż R. K. odwróci kamery, po czym z wyłączonymi światłami wjechał na teren zakładu. Również i tym razem W. R. załadował do pojazdu wózkiem widłowym towar w ilości nie mniejszej niż 2000 kg białego

włókna o wartości nie mniejszej niż 9.580 zł. O powyższym poinformował telefonicznie S. D., który pojechał do J. C. po odbiór pieniędzy za towar dostarczony przez K. S. (1). J. C. przekazał S. D. kwotę około 9.000, która została podzielona pomiędzy niego, a K. S. (1), R. K. i W. R..

W dniu 5 października 2013r. W. R. ponownie skontaktował się z K. S. (1). Oskarżony przyjechał pod zakład, odczekał, aż R. K. odwróci kamery, po czym z wyłączonymi światłami wjechał na teren zakładu. Wówczas W. R. załadował do pojazdu wózkiem widłowym towar w ilości nie mniejszej 2000 kg włókna poliestrowego białego o wartości nie mniejszej niż 9580 zł. O powyższym poinformował telefonicznie S. D., który pojechał do J. C. po odbiór pieniędzy za towar dostarczony przez K. S. (1). J. C. przekazał S. D. kwotę około 11.000 zł, która została podzielona pomiędzy niego, a K. S. (1), R. K. i W. R..

Dowód: - częściowo wyjaśnienia W. R. – k. 94-97, 199-

200,230-

231,277-278,318-319, 457-458,

- częściowo wyjaśnienia S. D. – k. 108-111,121-122, 147-149, 205-206, 225-226, 273-274, 322-323, 462,

- częściowo wyjaśnienia Z. K. – k. 128-130, 144-

146,217-218,235-236,313-314, 457,

- częściowo wyjaśnienia R. K. – k. 74-76, 213-214, 242-

243,456,

- częściowo wyjaśnienia K. S. (1) – k. 179-182, 190-

191, 247-248, 316-317,

- częściowo wyjaśnienia J. C. – k. 464,

- częściowo wyjaśnienia J. C. – k. 464,

- częściowo zeznania P. P. – k. 2-3, 16-17, 539-541,

- pismo Starostwa Powiatowego w Ś. z dnia 10.06. 2015r. – k.

598,

- zestawienie – k. 172-175,

J. C. nie był dotychczas karany. Oskarżony mieszka w P., prowadzi działalność gospodarczą, uzyskując dochody w wysokości około 2000 zł. W miejscu zamieszkania uchodzi za osobę pomocną i życzliwą.

Dowód: - karta karna – k. 589,

- kwestionariusz wywiadu środowiskowego – k. 493-494,

K. S. (1) nie był dotychczas karany. Oskarżony prowadzi działalność gospodarczą usługi transportowe, uzyskując wynagrodzenie w wysokości około 1200 zł. Nie nadużywa alkoholu, nie utrzymuje kontaktów z osobami o ujemnej opinii społecznej, ma dobre relacje z rodziną i z sąsiadami.

Dowód: - karta karna – k. 585,

- kwestionariusz wywiadu środowiskowego – k. 517-518,

W. R. nie był dotychczas karany. Oskarżony jest aktualnie bezrobotny, zamieszkuje z żoną i dwójką dzieci, nie nadużywa alkoholu, żyje zgodnie z sąsiadami.

Dowód: - karta karna – k. 586,

- kwestionariusz wywiadu środowiskowego – k. 508- 509,

Z. K. nie był dotychczas karany. Aktualnie jest bezrobotny, jego żona uzyskuje zasiłek przedemerytalnym. Oskarżony ma dobre relacje z członkami rodziny i z sąsiadami.

Dowód: - karta karna – k. 587,

- kwestionariusz wywiadu środowiskowego – k. k. 514-516,

R. K. nie był dotychczas karany. Aktualnie pobiera zasiłek przedemerytalny w kwocie 837 zł, żona H. uzyskuje emeryturę. Oskarżony ma dobre relacje z rodziną i z sąsiadami.

Dowód: - karta karna – k. 588,

- kwestionariusz wywiadu środowiskowego – k. 512- 513,

S. D. był dotychczas karany za czyn z art. 178 a§1 kk. Oskarżony aktualnie pracuje poza granicami kraju. Ma na utrzymaniu dwójkę dzieci, nie nadużywa alkoholu, żyje zgodnie z sąsiadami.

Dowód: - karta karna – k. 591,

- kwestionariusz wywiadu środowiskowego – k. 520- 521,

R. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podczas składania wyjaśnień wskazał, iż do pierwszej kradzieży doszło w maju 2013r. w godzinach nocnych około 2.00 – 3.00, jego rola zarówno podczas tego zdarzenia, jak i kolejnych sprowadzała się do odwrócenia kamer oraz do wpuszczenia pojazdu na teren zakładu. Natomiast W. R. i S. D. „fizycznie” kradli włókna poliestrowe. Takie zdarzenia miały miejsce 4 -5 razy, zawsze od W. R. dostawał kwotę 1800 zł. Również i ten oskarżony zawsze kontaktował się z nim telefonicznie, uprzedzając, że tego dnia nastąpi kradzież. Potem informował go, iż kierowca czeka na wpuszczenie na teren zakładu. R. K. wskazał, iż kradzieży dopuszczał się z uwagi a trudną sytuację finansową.

Oskarżony Z. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym wskazał, iż S. D. w maju 2013r. zapytał się go, czy nie zna kogoś, kto kupi włókno poliestrowe kradzione z C.. Z. K. zadzwonił do J. C., z zapytaniem czy kupiłby włókno pochodzące z kradzieży, na co ten wyraził zgodę. Do pierwszego zdarzenia doszło w maju 2013r., zostało skradzione 10 bel włókna. Następnego dnia razem z S. D. pojechał do P. do J. C., który nabył od nich włókno za kwotę 10.000 zł. Następną kradzież miała miejsce w czerwcu 2010r., wówczas z magazynu wywieziono również 10 bel włókna. I tym razem z S. D. pojechał do P., uzyskując od J. C. za skradziony towar kwotę 10.000 zł. Oskarżony na całym etapie postępowania konsekwentnie wskazywał, iż brał udział jedynie w tych dwóch zdarzeniach. Na rozprawie Z. K. kwestionował, aby miał wiedzę, iż włókno wywożone z C. było kradzione, a składając pierwsze wyjaśnienia był w szoku, dlatego powiedział, iż włókno było kradzione. Ponadto wskazał, iż każdorazowo wywożono około 7 bel towaru a nie 10. Otrzymując pieniądze od J. C. nie wystawiał mu pokwitowania.

Oskarżony W. R. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, podając iż udział w całym przedsięwzięciu zaproponował mu S. D.. Pierwsza kradzież nastąpiła w maju 2013r. R. K. odwrócił kamerę, po czym na teren zakładu o północy przyjechał S. D. wraz z innym mężczyzną, który był kierowcą samochodu. W. R. załadował do pojazdu 10 bel białego włókna o wadze 3 t. Na następny dzień W. R. od S. D. otrzymał kwotę 2500 zł. Za każdym razem dzwonił do

nego S. D. informując, iż tego dnia dojdzie do kradzieży. Kolejne zdarzenie miało miejsce w czerwcu 2013r. Również i tym razem zostało załadowane włókno białe w ilości około 3 t. Do następnej kradzieży doszło w lipcu 2013r., wówczas z magazynu (...) wywiózł wózkami widłowymi do samochodu 2 tony włókna niebieskiego. Kolejna kradzież miała miejsce pod koniec lipca bądź na początku sierpnia 2013r., wywieziono z terenu zakładu około 3 ton włókna białego. Do następnej doszło na przełomie czerwca i lipca 2013r, wówczas skradziono włókno białe w ilości około 2 ton. Ostatnia kradzież nastąpiła w październiku 2013r. około godz. 22.00, z terenu zakładu wywieziono 10 bel włókna białego. Za każdym razem R. K. odwracał kamery, ponadto W. R. zawsze od S. D. otrzymywał pieniądze za udział w kradzieży. Podczas składania kolejnych wyjaśnień podał, iż przy każdej kradzieży na samochód ładował 8 lub 10 belek włókna. Na rozprawie oskarżony w dalszym ciągu przyznawał się do popełnienia zarzucanego czynu, początkowo wskazując, iż za pierwszym razem na samochód załadował 9 bel włókna, a podczas kolejnych kradzieży po siedem. Po odczytaniu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego przyznał, iż podczas pierwszego zdarzenia załadowali 10 t belek włókna białego o wadze 3 ton, a podczas kolejnych po 2 t. Dodatkowo W. R. wskazał, iż kierowca zawsze wjeżdżał na teren zakładu z wyłączonymi światłami. Raz bądź dwa razy mówił kierowcy, że towar pochodzi z kradzieży. Rozmowa miała miejsce przy drugiej lub trzeciej kradzieży. Kierowca pojazdu nie był zdziwiony, komentując, że skoro jest okazja.

Oskarżony S. D. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż to Z. K. zapytał się go, czy istnieje możliwość kradzieży towaru, gdyż on może załatwić jego zbyt. Ponadto wskazał, iż to on rozmawiał z J. C., mówiąc mu że jest kurs do P., z towarem z C., na co ten wyraził zgodę. Oskarżony zaznaczył, iż J. C. chyba wiedział, że towar jest kradziony. W maju 2013 r. w nocy około 22.00. doszło do pierwszej kradzieży w ilości około 12 bel włókna poliestrowego. Następna miała miejsce w czerwcu 2013r., załadowano wówczas 12 bel włókna białego. Do trzeciej kradzieży doszło w lipcu 2013r, kiedy to wywieziono z terenu zakładu 10 lub 12 bel włókna białego i niebieskiego. W sierpniu 2013r. doszło do kolejnej kradzieży włókna poliestrowego, a 5 października 2013r. do ostatniej, podczas której wywieziono z terenu zakładu 10 lub 12 bel włókna poliestrowego. Oskarżony zaznaczył, iż za każdym razem po pieniądze za towar jechał do J. C. do P., za pierwszym i drugim razem towarzyszył mu Z. K.. Oskarżony wskazał, iż tenże oskarżony brał udział w czterech kradzieżach. Podczas składania kolejnych wyjaśnień podał, iż Z. K. wiedział o trzech pierwszych kradzieżach. W postępowaniu sądowym sprostował swoją wypowiedź twierdząc, iż tylko w dwóch i że nie wie z jakich powodów, z wcześniejszych wyjaśnień wynikało, że w czterech. Ponadto przed Sądem podał, iż pierwsza kradzież miała miejsce około 20.00, w godzinach, w których pojazdy ciężarowe przyjeżdżały po surowiec, wówczas wywieziono 9 bel włókna. Zaznaczył, iż kierowca K. S. (1) wiedział, że towar jest nielegalny. S. D. tylko raz wjechał na teren zakładu z kierowcą, w pozostałych przypadkach był informowany przez W. R., iż towar jest załadowany, po czym jechał do P. po pieniądze. Zaprzeczył ponadto, aby na samochód jednorazowo można było załadować 12 ton włókna, gdyż taka ilość nie weszłaby do samochodu. Po pierwszym transporcie około 9 bel wyrobiły się felgi i przy kolejnych ładowano mniejszą ilość. Już podczas pierwszego razu poinformował kierowcę, iż towar będzie ładowany, jak będzie ciemno i że będą wyłączone kamery. Za drugim razem kierowca na 100 procent wiedział, że towar jest kradziony, gdyż W. R. go o tym informował. Za drugim razem, kiedy K. S. (1) brał pieniądze, powiedział, iż jak jest okazja brać kradziony towar, to należy skorzystać. Na kolejnej rozprawie ustosunkowując się do wyjaśnień K. S. (1) podkreślił, iż tenże oskarżony za każdym razem czekał na wyłączenie kamer, po czym wjeżdżał na teren zakładu. Zaznaczył dodatkowo, że Z. K. brał udział w 2 kradzieżach, a o trzeciej tylko wiedział, że miała miejsce.

Oskarżony K. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, podając, iż nie miał świadomości, że przewożony przez niego towar pochodzi z kradzieży. Za pierwszym razem załadowano 9 belek włókna. Ponadto wskazał, iż nigdy nie otrzymał dokumentów przewozowych. Dwa razy za kurs dostał 1400 zł, trzy razy po 1500 zł, dwa razy zapłacił mu jeden z mężczyzn, wysoki, w pozostałych przypadkach czynił to S. D.. Zawsze transport odbywał się w nocy z soboty na niedzielę. Dodał, iż domagał się od S. D. dokumentów przewozowych, ale ten twierdził, iż otrzyma je przy załadunku. Ponieważ jednak załadunek zawsze był szybki, dokumenty nie były wystawiane. Dodał, iż za każdym

razem było ładowanych po 8 słupków, a ładowność jego pojazdu wynosi 2,5 t. Po raz pierwszy odbierał towar pomiędzy 19.00 a 21.00, po czym załadunek na jego prośbę odbywał się o 4 rano, po to aby zaraz po nim udać się do odbiorcy w P., u którego miał być o godz. 8.00. Na rozprawie K. S. (1) wskazał, iż wjeżdżał na teren zakładu z wyłączonymi światłami, bo wiedział gdzie jest magazyn, który był oświetlony. Zaprzeczył, aby rozmawiał z W. R. na temat tego, iż towar jest kradziony. Dodał, iż W. K. był razem z S. D. w P. jedynie dwa razy. K. S. (1) odprowadził podatek VAT od kwoty uzyskanej za przewóz towaru w trakcie trwania postępowania przygotowawczego.

Oskarżony J. C. w postępowaniu przygotowawczym w pełni przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie wskazał jedynie, iż przyznaje się do nabycia 12 ton włókna poliestrowego.

Sąd nadto zważył, co następuje:

W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie można mieć wątpliwości, iż z terenu spółki (...) sp. z o.o. oskarżeni R. K., Z. K., W. R., S. D. oraz K. S. (1) dokonali kradzieży włókna poliestrowego, który to towar został następnie nabyty przez J. C..

Wątpliwości Sądu w niniejszej sprawie budziła wskazana w akcie oskarżenia ilość skradzionego towaru oraz zarzucany przez Prokuratora udział Z. K. we wszystkich pięciu zdarzeniach.

Odnosząc się do pierwszej z poruszanych kwestii należy wskazać, iż wyjaśnienia oskarżonych nie były spójne co do ilości wywiezionego z terenu zakładu towaru. Poszczególne wywody oskarżonych w tym zakresie zostały opisane we wcześniejszej części uzasadnienia i nie zachodzi potrzeba ich powtarzania. Wątpliwości te nie zostały rozwiane przez przesłuchanych w sprawie świadków P. P. – dyrektora zakładu (...) sp. z o.o. oraz R. J. - magazyniera. Wskazane osoby, odpowiedzialne w spółce za ustalenie ilości ukradzionego towaru, podawały sprzeczne informacje odnośnie metody i zakresu przeprowadzenia obliczeń zawartych w dokumentach dołączonych do akt sprawy na k. 15, 18, 26 -29, 30-50, 26, 172-174. Dokument na k. 5, jak wynika z zeznań P. P., odnosił się do ostatniej z kradzieży, kolejny na k. 18 zatwierdzony przez niego, odnosił się do ustaleń z inwentaryzacji za okres od stycznia do października 2013r. i najprawdopodobniej dotyczył tylko części magazynu, znajdującej się najbliżej wejścia. R. J. podał, iż inwentaryzacja ta obejmowała tylko tą część magazynu, w której znajdował się towar przywieziony z ul. (...), a także, iż była przeprowadzana po fizycznym przeliczeniu towaru. Analizując kolejne z dokumentów zatytułowane Liczba belek skradzionych z Zakładu (...) sp. z oo, których brak zauważono podczas inwentaryzacji 12.10.2013 r. (k. 26-28) oraz Wyjaśnienie do różnic inwentaryzacyjnych z dnia 12.10.2013r. (k. 29) P. P. wskazał, iż być może widział te dokumenty (widnieją na nich pieczątki i podpis świadka) i być może są to dokumenty powiększone o kolejne pola spisowe. Z kolei R. J. zeznał odmiennie, podając, iż dokument na k. 26-28 został wygenerowany z systemu, a ten na k. 18 powstał po fizycznym przeliczeniu towaru. Świadek P. P. wskazał natomiast, iż wydruk na k. 30 został wygenerowany przez księgowość na podstawie technicznego kosztu wytworzenia danego surowca i wynika z niego koszt wytworzenia surowca, a nie wartość handlowa. Natomiast na k. 31-50 znajdują się informacje odnośnie towaru, który znajdował się w magazynie, jednakże P. P. nie potrafił powiedzieć, czy odnoszą się one do całości czy też części magazynu.

Odnośnie dokumentu na k. 172-174, który był podstawą do sporządzenia aktu oskarżenia, P. P. zeznał, iż jest to zestawienie brakującego towaru z całego magazynu. Zawarta jest tam również informacja odnośnie miesięcy, w których dany towar został przywieziony do magazynu, świadek ponadto podkreślił, iż nie są znane daty, w których towar zaginął. Zupełnie odmienną treści zeznania złożył R. J., podając, iż dokument na k. 172-174 odzwierciedla rzeczywistą liczbę belek skradzioną z magazynu w rozbiciu na poszczególne miesiące. Innymi słowy, zestawienie to obrazuje w jakim miesiącu została skradziona konkretna belka.

Wobec tak niespójnych i niekonsekwentnych zeznań świadków nie można przyjąć, iż sporządzane przez nich zestawienia, zawierające niepokrywające się wyliczenia, są odzwierciedleniem rzeczywiście skradzionego przez

oskarżonych towaru. Nie przekonywująco brzmią tłumaczenia R. J., iż różnica w wyliczeniach pomiędzy wartością z pierwszych dokumentów a dokumentem na k. 172-175 wynika z jego „głupoty”, bo sporządzając pierwsze dokumenty zakładał większe zużycie materiału, niż miało ono miejsce w rzeczywistości. Przyznał, iż mógł „przeholować” nawet o 50 %. A taka różnica wynika z porównania chociażby ilości skradzionego włókna (...), ustaloną w dokumencie na k. 29 na 3.111 kg, natomiast w dokumencie na k. 174 na 5989 kg. Podobnie wysokie różnice występują również przy pozostałych włóknach. Ponadto nie jest możliwym, aby podczas wywożenia towaru w maju 2013r. załadowano do pojazdu K. S. (1) 8.529 kg włókna, skoro ładowność pojazdu wynosiła 2390 kg.

W tych okolicznościach, Sąd musiał poczynić ustalenia w oparciu wyjaśnienia oskarżonych, a nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzygnąć na ich korzyść. Oczywistym jest, iż najpełniejszą wiedzę odnośnie ilości skradzionego włókna posiadał W. R., który jako jedyny, ładował towar wózkami widłowymi do samochodu. Z tych względów to właśnie jego wyjaśnienia uznano za odpowiadające prawdzie, dodatkowo przyjmując, iż pierwsze z nich – złożone w postępowaniu przygotowawczym, kiedy jeszcze najlepiej pamiętał szczegóły swoich zachowań – wskazują na rzeczywistą ilość i rodzaj skradzionego włókna.

W. R. wskazał, iż podczas pierwszego zdarzenia wywieziono 3 tony białego włókna (podtrzymał tą okoliczność na rozprawie), z drugiej strony podał, iż łącznie było 10 bel. Analizując zestawienie na k. 172-175 najlżejsza biała białego włókna ważyła 322 kg, co po pomnożeniu jej przez ilość 10 bel daje nam wynik 3220 kg, czyli więcej niż 3 tony. Skoro jednak ładowność samochodu wynosiła 2390 kg, przyjmując, iż można w niewielkim zakresie obciążyć pojazd w większym rozmiarze niż wynika to z ustalonej przez producenta ładowności, rozstrzygając wątpliwości na korzyść oskarżonych i opierając się na wyjaśnieniach W. R. przyjęto, iż skradziono w maju 2013r. minimum 3 tony białego włókna. Skoro wartość 1 kg najtańszego białego włókna wynosi 4,79 zł (k. 174) za minimalną wartość wywiezionego towaru uznano 14.370 zł. Takie ustalenia pokrywałyby się z wyjaśnieniami K. S. (1), który na k. 181 wskazał, iż załadowano 9 bel włókna. Dzieliąc 3000 kg na 322 kg (najlżejsza biała) otrzymujemy 9,3 beli. Wskazane wyliczenia nie są oczywiście precyzyjne, bowiem odnoszą się do wartości jak najkorzystniejszych dla oskarżonych, przy przyjęciu najtańszej wartości za kg białego włókna oraz najniższą wagę poszczególnych beli. Należy podkreślić, iż nie można ustalić, który rodzaj włókna białego został skradziony (...) czy (...), dlatego przyjmując wersję korzystniejszą dla oskarżonych uwzględniono wartość tańszego włókna białego, tj. 4,79 / kg włókna (...).

Odnośnie kolejnych zdarzeń w trakcie których było wywożone włókno poliestrowe ze spółki (...) przyjęto przy ustalaniu ilości i wartości skradzionego towaru takie same założenia. Oparto się zatem na wyjaśnieniach W. R. złożonych w postępowaniu przygotowawczym, z których wynikało, iż za drugim razem w czerwcu 2013r. również wywieziono około 3 tony włókna białego, co przeliczając w sposób powyżej opisany daje na wartość 14.370 zł. Nie uznano za odpowiadające prawdzie wyjaśnienia W. R. złożone na rozprawie, z których wynikało, iż za drugim razem wywieziono 2 tony. Zdaniem Sądu oskarżony lepiej pamiętał szczegóły zaraz po zdarzeniu, a nie po upływie półtora roku wyjaśniając przed Sądem.

Odnośnie kolejnej kradzieży W. R. wskazał, iż miała ona miejsce w lipcu 2013r. i wówczas wywieziono z magazynu - 2 tony włókna niebieskiego. Przyjmując zatem, iż wartość najtańszego włókna niebieskiego wynosi 4,14 zł /kg, należy uznać, iż wartość skradzionego towaru wyniosła minimum 8.280 zł.

Następne kradzieże według W. R. miały miejsce w okresie czerwiec/ lipiec oraz koniec lipca początek sierpnia 2013r. Według Sądu należało przyjąć, iż miało to miejsce w sierpniu, gdyż o takim miesiącu wyjaśniał również oskarżony S. D.. Również i w tym przypadku należało nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzygnąć na korzyść oskarżonych. Wyjaśnienia W. R. nie zostały doprecyzowane w postępowaniu przygotowawczym, z jednej strony bowiem oskarżony mówi o jakichś kolejnych dwóch kradzieżach - czerwiec/ lipiec oraz koniec lipca początek sierpnia 2013r., z drugiej natomiast wypowiadając się o kradzieży w październiku używa sformułowania 5- ta kradzież, co wskazywałoby na to, iż łącznie z październikowym zdarzeniem pięciokrotnie wywożono towar z (...) C., a nie jak wynikałoby to z wymienionych dat - sześciokrotnie. Za przyjęciem 5 -ciu czynów przemawiają wyjaśnienia S. D., który wyjaśnia o 5 incydentach oraz wyjaśnienia R. K., wskazującego, iż doszło do nich 4 lub 5 razy. Rozstrzygając wątpliwości na korzyść oskarżonych przyjęto zatem, iż za czwartym razem w sierpniu wywieziono z magazynu 2 tony białego włókna. Sąd

mógł przypisać albo 2 tony, o których wyjaśniał W. R. wskazując na miesiące czerwiec – lipiec, bądź 3 tony wskazując na lipiec/ sierpień. Wersja 2 ton jest korzystniejsza dla oskarżonych i wydaje się logiczna, jeśli weźmie się pod uwagę, iż już od trzeciej kradzieży nie wożono towaru w ilości 3 ton z uwagi na zbyt duże przeciążenie samochodu.

Uznając zatem, że za czwartym razem skradziono co najmniej 2000 kg białego włókna, jego wartość wynosi co najmniej 9.580 zł. (2000 x 4,79 zł).

Ilość skradzionego włókna podczas piątego zdarzenia również ustalono w oparciu o pierwsze wyjaśnienia W. R.. Przyjęto zatem, iż zostały wywiezione z magazynu co najmniej 2 tony białego włókna o wartości 9580 zł (2000 kg x 4,79 zł). W opinii Sądu biorąc pod uwagę ładowność pojazdu, którym był wywożony towar oraz wyjaśnienia oskarżonego W. R., iż już od trzeciej kradzieży nie wożono towaru w ilości 3 ton z uwagi na zbyt duże przeciążenie samochodu, a ponadto uwzględniając ujawnione nieścisłości w dokumentach sporządzonych przez P. P. i R. J., i rozstrzygając nie dające się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonych, ilość skradzionego włókna w dniu 5.10.2013r. nie została ustalona w oparciu o zestawienie na k. 15. Kwestionując rzetelność dokumentu należy podkreślić, iż wskazana w nim ilość skradzionego włókna nie pokrywa się z wartościami wynikającymi z dokumentu na k. 172-175, choć oba zestawienia dotyczą wyliczeń na dzień 5.10.2013r.

Przechodząc do rozważań odnośnie wyjaśnień oskarżonych należy wskazać, iż W. R. na całym etapie postępowania nie kwestionował swojego sprawstwa, opisując ze szczegółami przebieg poszczególnych zdarzeń. Tak jak już wcześniej wskazano wyjaśnienia tego oskarżonego, który ładował towar wózkiem widłowym, złożone w postępowaniu przygotowawczym stały się podstawą do poczynienia ustaleń odnośnie ilości towaru wywiezionego z zakładu (...) sp. z o.o. , uznano bowiem, iż w niedługi czas po zdarzeniach, oskarżony najlepiej pamiętał ich przebieg i z tego względu są one najbardziej wiarygodne. Swojego sprawstwa nie kwestionował również R. K. i jego wyjaśnienia w tym zakresie również uznano za odpowiadające prawdzie.

Przymiot wiarygodności należy dać również wyjaśnieniom Z. K., który konsekwentnie na całym etapie postępowania przyznawał się do udziału jedynie w pierwszych dwóch zdarzeniach. O tym, iż tak istotnie było świadczą wyjaśnienia S. D. złożone na rozprawie oraz K. S. (1), który w postępowaniu przygotowawczym wskazał, iż Z. K. jechał po pieniądze jedynie dwa razy, w pozostałych przypadkach do P. przyjeżdżał jedynie S. D.. Za niewiarygodne uznano wyjaśnienia Z. K. złożone przed Sadem, co do tego, iż nie wiedział, iż towar jest przez nich kradziony. Takie twierdzenia są sprzeczne ze wcześniejszymi wyjaśnieniami oskarżonego, który nie potrafił w sposób przekonujący wyjaśnić powodów, dla których później wyjaśniał odmiennie.

Wyjaśnienia S. D. przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu również uznano za wiarygodne. Oskarżony opisał przebieg 5 zdarzeń, w tym jego udział związany z wyjazdami do P. po pieniądze za towar.

Z kolei K. S. (1) kwestionował, aby wiedział, iż wożony przez niego towar pochodził z kradzieży. W świetle pozostałego materiału zgromadzonego w sprawie jego wyjaśnienia uznano za niewiarygodne. I tak z wyjaśnień S. D. złożonych w postępowaniu sądowym wynika, iż już przed pierwszą kradzieżą poinformował kierowcę, iż towar będzie ładowany, jak będzie ciemno i że będą wyłączone kamery. Za drugim razem - jak dalej wskazał oskarżony- kierowca na 100 procent wiedział, że towar jest kradziony, gdyż W. R. go o tym informował. Ponadto za drugim razem, kiedy K. S. (1) brał pieniądze, powiedział, iż jak jest okazja brać kradziony towar, to należy skorzystać. Na kolejnej rozprawie ustosunkowując się do wyjaśnień K. S. (1) podkreślił, iż tenże oskarżony wiedział, że za każdym razem czekał na wyłączenie kamer, po czym wjeżdżał na teren zakładu z wyłączonymi światłami. Raz bądź dwa razy mówił kierowcy, że towar pochodzi z kradzieży. Rozmowa miała miejsce przy drugiej lub trzeciej kradzieży. Kierowca pojazdu nie był zdziwiony, komentując, że skoro jest okazja. Jeżeli się weźmie pod uwagę wyjaśnienia K. S. (1) złożonych na rozprawie, nie można mieć wątpliwości, iż rzeczywiście od samego początku zdawał sobie sprawę,

iz bierze udział w kradzieży towaru. Oskarżony przyznał bowiem, że rzeczywiście wjeżdżał na teren zakładu z wyłączonymi światłami, a także iz nigdy nie otrzymywał dokumentów przewozowych. Za zupełnie kuriozalne w normalnych warunkach należałoby uznać zachowanie kierowcy, który dojeżdża do zakładu z włączonymi światłami, po czym je wyłącza, aby wjechać na teren zakładu. Jazda samochodem po ciemku przez K. S. (1) miała na celu nie rzucanie się w oczy pracownikom. O tym, iz wywożenie towaru za pierwszym razem miało miejsce po ciemku świadczą wyjaśnienia K. S. (1), który wskazał, iz zawsze transport odbywał się w nocy z soboty na niedzielę, R. K., podającego, iz do pierwszej kradzieży doszło w maju 2013r. w godzinach nocnych około 2.00 – 3.00, W. R., który również wskazał, iz miało to miejsce w nocy. S. D. wskazywał, iz około 22.00 K. S. (2) przyjechał w umówione miejsce po czym udali się do zakładu.

Fakt, iz W. R. wprost rozmawiał z kierowcą o tym, iz towar jest kradziony dopiero podczas drugiego bądź trzeciego zdarzenia, nie świadczy o tym iz K. S. (1) nie wiedział, że w istocie bierze udział w kradzieży, skoro umawiał się telefonicznie, przyjeżdżał w godzinach nocnych, wyłączał światła wjeżdżając na teren zakładu, a wcześniej czekał na wyłączenie kamer.

Oskarżony J. C. w postępowaniu przygotowawczym w pełni przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie wskazał jedynie, iz przyznaje się do nabycia 12 ton włókna poliestrowego. Jego wyjaśnienia odnośnie ilości nabytego włókna pokrywają się z wyliczeniami Sądu ustalonymi w stanie faktycznym. O tym, iz oskarżony wiedział, iz pochodzi ono z kradzieży świadczą wyjaśnienia Z. K. – k. 130 oraz S. D. – k. 148, które w tym zakresie są spójne.

Niewiele do sprawy wniosły zeznania H. G. i D. K. i K. Z.. Osoby te nie były świadkami popełniania przestępstwa.

Analiza zgromadzonych dowodów doprowadziła do jednoznacznego przyjęcia, iz вина i sprawstwo oskarżonych R. K., Z. K., W. R., S. D., K. S. (1) odnośnie popełnienia czynu z art. 278 §1 kk nie budzi żadnych wątpliwości.

Przestępstwo z art. 278 § 1 kk polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nim władającej i objęcie go we własne władanie przez sprawcę. Czyn z art. 278 § 1 kk jest przestępstwem materialnym, a skutek następuje w momencie zawładnięcia rzeczą przez sprawcę, tj. w chwili, gdy sprawca objął ją w swoje posiadanie. Subiektywną cechą działania określonego w art. 278 § 1 kk jest zamiar przywłaszczenia, sprawca działa w celu włączenia rzeczy do własnego majątku, objęcia jej w posiadanie lub postępowania z nią jak właściciel. Kradzież może być popełniona wyłącznie umyślnie, w formie zamiaru bezpośredniego.

Oskarżeni dokonując zaboru towaru działali w celu jego przywłaszczenia – w zamiarze bezpośrednim dokonania kradzieży, będąc w pełni świadomym tego, co robią. Wyczerpali więc swoim zachowaniem znamiona występku z art. 278 § 1 kk. Nie można mieć również wątpliwości, iz oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu. Istotą współsprawstwa jest wyraźne lub milczące porozumienie współsprawców, zawarte przed popełnieniem przestępstwa lub w jego trakcie- muszą więc oni działać wspólnie i w porozumieniu. Istotne i wymagane nie jest jednak wspólne dokonanie poszczególnych czynności czasownikowych, lecz realizacja zespołu znamion przestępstwa z objęciem zamiarem całości zdarzenia jak działania własnego (niezależnie od odpowiedzialności współsprawcy za rozmiary jego własnego ekscesywnego działania). Każda z osób obejmuje swoim zamiarem realizację wszystkich znamion czynu przestępczego. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2008r. IV KK 489/07). W realiach niniejszej sprawy nie można mieć wątpliwości, iz R. K., Z. K., W. R., S. D., K. S. (1) działali wspólnie i w porozumieniu, a każdy z oskarżonych odgrywał określoną rolę w całym przestępczym procederze. Również działanie K. S. (1) należy uznać za współdziałanie w popełnieniu przestępstwa z art. 278 §1 kk, a nie paserstwa. Jego rola, jakże istotna, sprowadzała się do przewiezienia wspólnie ukradzionego towaru.

Ponadto oskarżeni działali w ramach czynu ciągłego, o którym mowa w art. 12 kk, gdyż od samego początku z góry powziętym zamiarem planowali dopuszczenie się tych kradzieży, a poszczególne zachowania oskarżonych miały miejsce w krótkich odstępach czasu. Ponieważ Z. K. brał udział w dwóch pierwszych kradzieżach, jedynie w tym zakresie została mu przypisana wina i sprawstwo, pozostali oskarżeni kontynuując ten sam zamiar dopuścili się kolejnych trzech zachowań.

Z kolei J. C. dopuścił się występku paserstwa z art. 291§1 kk. Nabył nie mniej niż 12 t włókna poliestrowego, wiedząc, iż pochodzi ono z kradzieży. Również i ten oskarżony działał w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, czyli w warunkach art. 12 kk.

Wymierzając oskarżonym karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk, a zwłaszcza pobudkami i sposobem działania sprawcy, społeczną szkodliwością czynów, stopniem winy, osobowością sprawcy oraz postawą po dokonaniu przestępstwa.

Oskarżeni R. K., Z. K., W. R., S. D., K. S. (1), J. C. swym zachowaniem godzili w podstawowe dobro społeczne, jakim jest cudza własność, która podlega szczególnej ochronie prawnej. Takie ich zachowanie świadczyło o braku poszanowania dla cudzych dóbr i praw oraz obowiązującego porządku prawnego. Sąd uwzględnił ponadto wysokość poniesionej szkody przez pokrzywdzonego. Stopień społecznej szkodliwości należy uznać za średni.

Jednocześnie w przypadku wszystkich oskarżonych, z wyjątkiem S. D. uwzględniono fakt, iż nie byli dotychczas karani. S. D. był natomiast wcześniej skazany za czyn z art. 178 a§ 1 kk. Ponadto Sąd miał na uwadze pozytywne wywiady środowiskowe odnośnie wszystkich oskarżonych. Przy wymiarze kary uwzględniono również fakt, iż Z. K. brał udział w dwóch zdarzeniach.

Z tych też wszystkich względów wymierzono R. K., W. R., K. S. (1), J. C. kary po roku pozbawienia wolności, S. D. karę 2 lat pozbawienia wolności, Z. K. - karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie Sąd uznał, iż wszyscy oskarżeni nie są osobami zdemoralizowanymi, zasługującymi na orzeczenie wobec nich bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu cele wychowawcze kary zastaną osiągnięte przy orzeczeniu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Kara w tej formie będzie wystarczająco dotkliwa i spełni swoje funkcje prewencyjne. Z tych też to względów wykonanie kary pozbawienia warunkowo zawieszono R. K., W. R., K. S. (1), Z. K. i J. C. na okres próby 3 (trzech) lat, natomiast S. D., już wcześniej karanemu, na okres próby 5 (pięciu) lat. Kara w takim wymiarze i w takiej postaci jest współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz słuszna w odbiorze społecznym, spełnia również cele w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Ponadto w pkt IV wyroku na podstawie art. 415 § 3 kpk pozostawiono powództwo cywilne bez rozpoznania. Materiał dowodowy ujawniony w toku rozprawy nie wystarczał do rozstrzygnięcia powództwa, gdyż Sąd kierując się zasadami procesu karnego (a nie cywilnego), rozstrzygając wszystkie wątpliwości na korzyść oskarżonych przypisał sprawstwo co do części zarzucanego im czynu i tylko w tym zakresie mogłyby uwzględnić powództwo, przy czym byłoby to czynnością skomplikowaną z uwagi częściową odpowiedzialność Z. K..

Niezależnie od powyższego, na podstawie art. 72 § 2 kk orzeczono srodek karny, zobowiązuje oskarżonych – sprawców występku z art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 kk do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) C. Sp. z o.o w Ś. przez oskarżonych R. K., W. R., K. S. (1), S. D. kwoty po 12.608 złotych, przez Z. K. kwoty 5.748 złotych w terminie roku i 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku. Obliczając wysokość obowiązku naprawienia szkody, uwzględniono, iż Z. K. brał udział tylko w dwóch zdarzeniach.

Jednocześnie na podstawie art. 71 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego J. C. karę grzywny w wysokości 250 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych. Sąd uznał, iż cele prewencyjne kary w stosunku do tego oskarżonego przemawiają za orzeczeniem również kary grzywny. Ilość stawek wynika z charakteru przestępstwa jakiego się dopuścił, a ich wysokość związana jest z oceną sytuacji finansowej oskarżonego.

Biorąc pod uwagę sytuację finansową Z. K., W. R., którzy są bezrobotni na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Natomiast na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonych J. C., S. D., R. K., K. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym po 1/6 wydatków postępowania i wymierzył w oparciu o treść art. 2 ust 1 i art. 3 ust.1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych opłaty: R. K., K. S. (1), w kwocie po 180 złotych, S. D. w kwocie 300 złotych, J. C. w kwocie 680 złotych.